

वा० रा०

॥ १ ॥

॥ १० ॥ ११ ॥ १२ ॥ निवेद्य प्रत्येकमिति शेषः ॥ १३ ॥ वरेषु बहुमूल्येषु ॥ १४ ॥ कुशांतर्धानदत्तेषु कुशैरंतर्धानं कृतं येषु कुशास्तृतेष्वित्यर्थः ॥ १५ ॥ सपुरोगमाः पुरोगमैः प्रधानैः सहिताः ॥ १६ ॥ हतशात्रवं हतशत्रुसमूहं ॥ त्वां भाग्येन कुशलिनं पश्यामस्तेन न कुशलमेव ॥ यत्त्वया शत्रुहृतस्तेनैवास्माकं कुशलमित्यर्थः ॥ १७ ॥ दिष्ट्या

समीपं राघवस्याशु प्रविवेश महात्मनः ॥ नयंगितज्ञः सदृत्तो दक्षो धैर्यसमन्वितः ॥ १० ॥ सरामं दृश्य सहसा पूर्णचंद्रसमद्युतिं ॥ अगस्त्यं कथयामास संप्राप्तमृषिसत्तमं ॥ ११ ॥ श्रुत्वा प्राप्तान्मुनींस्तान्स्तु बालसूर्यसमप्रभान् ॥ प्रत्युवाच ततो द्वास्थं प्रवेशय यथा सुखं ॥ १२ ॥ दृष्ट्वा प्राप्तान्मुनींस्तान्स्तु प्रत्युत्थाय कृतांजलिः ॥ पाद्याध्यादिभिरानर्चगां निवेद्य च सादरं ॥ १३ ॥ रामोऽभिवाद्य प्रयत आसना न्यादिदेशह ॥ तेषु कांचनचित्रेषु महत्सु च वरेषु च ॥ १४ ॥ कुशांतर्धानदत्तेषु मृगचर्मयुतेषु च ॥ यथार्हमुपविष्टास्ते आसनेष्वृषिपुंगवाः ॥ १५ ॥ रामेण कुशलं पृष्टाः सशिष्याः सपुरोगमाः ॥ महर्षयो वेदविदो रामं वचनमब्रुवन् ॥ कुशलं नो महाबाहो सर्वत्र रघुनंदन ॥ १६ ॥ त्वां तु दिष्ट्या कुशलिनं पश्यामो हतशात्रवं ॥ दिष्ट्या त्वया हतो राजन्नावणो लोकरावणः ॥ १७ ॥ नहि भारः स ते रामरावणः पुत्रपौत्रवान् सधनुस्त्वं हिलोकां स्त्रीन्विजयेथानसंशयः ॥ १८ ॥ दिष्ट्या त्वया हतो रामरावणः पुत्रपौत्रवान् ॥ दिष्ट्या विजयिनं त्वाद्यपश्यामः सहसीतया ॥ १९ ॥ लक्ष्मणेन च धर्मात्मन् भ्रात्रा त्वद्वितकारिणा ॥ मातृभिर्भ्रातृसहितं पश्यामोऽद्य वयं नृप ॥ २० ॥ दिष्ट्या प्रहस्तो विकटो विरूपाक्षो महोदरः ॥ अकंपनश्च दुर्धर्षो निहतास्ते निशाचराः ॥ २१ ॥ यस्य प्रमाणाद्विपुलं प्रमाणं नेह विद्यते ॥ दिष्ट्या ते समरे रामकुंभकर्णो निपातितः ॥ २२ ॥

त्वया हत इत्युक्त्वा पुनर्विचार्याहुः ॥ पुत्रपौत्रवानपिरावणस्तेन भारः तद्वधस्तवेषत्कर इत्यर्थः ॥ तदेव दर्शयति ॥ सधनुरिति ॥ विजयेथाः विपराभ्यां जेरितितङ् ॥ १८ ॥ १९ ॥ लक्ष्मणेन चेति ॥ अस्वार्थस्य दिष्ट्याराक्षसाहता इति शेषः ॥ मातृभिरित्यस्य दिष्ट्येत्यादिः युक्तमिति शेषः ॥ २० ॥ २१ ॥ यस्य प्रमाणादाकारप्रमाणात् ॥ २२ ॥

उ० कां०

॥ १ ॥